

تنوع زیستی کنه‌های شکارگر بالاخانواده‌های Erythraeoidea، Bdelloidea و Raphignathoidea در باغ‌های میوه دانه‌دار مشهد، طرقه و شاندیز (Acari: Prostigmata)

سعید پاک‌طینت‌سیّج^۱، حسین صادقی‌نامقی^{۲*}، مجتبی حسینی^۳ و سعید هاتفی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۹/۰۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۲/۱۶

چکیده

کنه‌های شکارگر زیرراسته پیش‌استیگمایان از مهم‌ترین دشمنان طبیعی کنه‌های تارتن می‌باشند. در این تحقیق فراوانی و تنوع زیستی کنه‌های شکارگر بالاخانواده‌های Erythraeoidea، Bdelloidea و Raphignathoidea از این زیر راسته در باغ‌های میوه دانه‌دار شهرستان‌های مشهد (باغ آموزشی دانشکده کشاورزی فردوسی مشهد)، لایین و مرکز تحقیقات کشاورزی طرق) و طرقه-شاندیز مورد ارزیابی قرار گرفت. در هر ایستگاه طی ۱۲ نوبت نمونه‌برداری و در هر نوبت دو نمونه شامل حدود یک کیلوگرم اندام‌های هوایی درختان سیب، به و گلابی و یک کیلو گرم نمونه خاک سطحی از باغ‌های منتخب در فصول مختلف سال ۱۳۸۸ تهیه شد. تنوع زیستی کنه‌های شکارگر در مناطق مورد مطالعه با استفاده از شاخص‌های تنوع زیستی محاسبه و با آزمون تجزیه واریانس مورد مقایسه قرار گرفتند. در این بررسی، ۲۰ گونه از ۱۵ جنس از شش خانواده کنه‌های شکارگر جمع‌آوری و شناسایی شد. شاخص تنوع شانون-وینر کنه‌های شکارگر در مناطق مختلف از تفاوت معنی‌داری برخوردار بود. بیشترین مقدار این شاخص در شهرستان مشهد مربوط به ایستگاه لایین ($1/92 \pm 0.02$) و کمترین مربوط به ایستگاه طرق با ($1/26 \pm 0.06$) بود. شاخص غنای گونه‌ای (مارگالاف) برای لایین ($2/49 \pm 0.02$) به طور معنی‌داری بیشتر از شاخص‌های محاسبه‌شده برای سایر مناطق بود. بیشترین مقدار شاخص یکنواختی مربوط به طرقه-شاندیز ($0/79 \pm 0.01$) و کمترین مقدار این شاخص مربوط به طرق ($0/65 \pm 0.03$) بود که از تفاوت معنی‌داری برخوردار بودند. کنه‌های شکارگر غالب باغ‌های میوه دانه‌دار در مناطق مورد مطالعه گونه‌های *Eustigmaeus elongatus* با فراوانی نسبی $33/5$ درصد و *Stigmaeus elongatus* با فراوانی نسبی $17/6$ درصد بودند.

واژه‌های کلیدی: تنوع، دشمنان طبیعی، غنای گونه‌ای

مقدمه

اهمیت تنوع زیستی می‌افزاید، نقش آن در حفظ ثبات اکوسیستم‌ها است؛ زیرا حضور گونه‌های بیشتر در یک منطقه، باعث پیچیده‌تر شدن ساختار اکوسیستم‌های طبیعی می‌شود و در نتیجه این اکوسیستم‌ها در واکنش به تغییرات از توانایی بیشتری برخوردار شده و ثبات خود را بهتر حفظ می‌کنند (Nassiri Mahallati et al., 2004).

به عبارت دیگر تنوع زیستی بالاتر اکوسیستم‌ها باعث پایداری بیشتر آن‌ها خواهد بود (Jenkins & Parker, 1998).

در زیرراسته کنه‌ها، زیرراسته پیش‌استیگمایان (Prostigmata) از لحاظ تنوع زیستی و رژیم غذایی از تنوع بالاتری برخوردار هستند، به‌طوری که تعداد زیادی از آن‌ها دارای فعالیت تغذیه‌ای آزاد، شکارگری و انگلی می‌باشند (Krantz & Walter, 2009).

حتی برخی از گونه‌ها در مرحله لاروی انگل و در مرحله پورگی و بلوغ شکارگرند (Saboori et al., 2007).

برخی گونه‌ها در خاک فعالیت می‌کنند و در میان آن‌ها کنه‌های شکارگر، پوسیده‌خوار، مردارخوار،

تنوع زیستی یا گوناگونی زیست‌شناختی، ترکیبی از اشکال مختلف و متنوع جوامع گیاهی و جانوری در کره زمین را شامل می‌شود (Ghorbani, 2009). در این دانش به مطالعه گوناگونی، ساختار جمعیتی و الگوهای فراوانی و پراکنش گیاهان و جانوران که مفهوم آن با آمیختگی و ترکیب گونه‌ها قرین است پرداخته و به عنوان شاخصی برای مقایسه وضعیت اکولوژیک به کار گرفته می‌شود (Radjabi, 2008; Rezaye-Nodeh et al., 2012) که هدف از آن رسیدن به کمیتی واحد برای سهولت مقایسه و ارزیابی جوامع و اکوسیستم‌ها است (Jenkins & Parker, 1998).

* - نویسنده مسئول: (Email: sadeghin@um.ac.ir)
۱، ۲، ۳ و ۴ - به ترتیب دانش‌آموخته، دانشیار، استادیار و مری گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

Bdellodes (Acari: Bdellidae) دو گونه جدید et al., 2007 را از ایران گزارش کردند. با وجود تحقیقات انجام شده در مورد شناسایی گونه‌های کنه‌های شکارگر زیراسته پیش استیگمایان در ایران، مباحثت اکولوژیک از جمله تنوع زیستی و اهمیت آن‌ها در ارتباط با مدیریت کنترل کنه‌های گیاه‌خوار به اندازه کافی مورد بررسی قرار نگرفته است. از طرف دیگر، با توجه به اینکه وجود تنوع زیستی بالا و پیچیدگی روابط بین گونه‌ها، لازمه‌ی پایداری یک جامعه می‌باشد، به‌طوریکه حذف یک گونه از یک سیستم و یا افزایش آن به یک جامعه می‌تواند باعث اثرات غیرقابل پیش‌بینی عمدۀ‌ای در یک اکوسیستم شود (Pimentel et al., 1997); برای حفاظت و بهره‌برداری مطلوب از تنوع زیستی اکوسیستم‌های کشاورزی، شناخت ویژگی‌ها و پراکندگی مکانی و زمانی اجزای آن در همه سطوح ضروری است. بنابراین، با توجه به اهمیت تنوع زیستی این گروه از دشمنان طبیعی و به منظور فراهم آوردن اطلاعات بنیادی و بسترسازی برای مطالعات کاربردی و وسیع‌تر، تحقیق حاضر برای بررسی شاخص‌های تنوع زیستی برخی از کنه‌های شکارگر پرواستیگماتا در باغ‌های میوه دانه‌دار مناطق مختلف شهرستان مشهد انجام شد.

مواد و روش‌ها

مشخصات ایستگاه‌ها

به منظور شناسایی، تعیین فراوانی و تنوع زیستی کنه‌های شکارگر بالاخانواده‌های *Raphignathoidea*, *Bdelloidea* و *Erythraeoidea* نمونه‌برداری از باغ‌های میوه دانه‌دار شهرستان‌های مشهد و طرقبه-شاندیز در چهار ایستگاه مشهد (مرکز تحقیقات کشاورزی طرق و باغ آموزشی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد واقع در پنج کیلومتری شرق مشهد)، لایین (بخش کلات نادری) و طرقبه-شاندیز در سال ۱۳۸۸ انجام گرفت.

Khanjani & Haddad Irani- (Khanjani & Haddad Irani- 2006). Nejad, 2006

فراوانی و میزان خسارت کنه‌های گیاه‌خوار تا حد زیادی به تنوع زیستی و انبوھی دشمنان طبیعی آن‌ها (بویژه کنه‌های شکارگر) وابسته است و میزان کارایی دشمنان طبیعی در جلوگیری از انحصاری شدن منابع غذایی توسط یک گونه گیاه‌خوار عامل تعیین‌کننده می‌باشد (Price, 1997). بنابراین، کنه‌های شکارگر نقش مهمی در تنوع، ایجاد شرایط پایدار و عوامل ثبات در گیر در پویایی شکار-شکارگر ایفا می‌نماید (Morais et al., 2007).

بین زیستگاه‌های طبیعی و اکوسیستم‌های زراعی از نظر تنوع زیستی و فراوانی نسبی کنه‌های شکارگر تفاوت قابل توجهی وجود دارد (Wu et al., 2005). به علاوه، نوع عملیات کشاورزی نیز در تنوع زیستی و انبوھی کنه‌های شکارگر تأثیرگذار بوده و شاخص‌های عملیات کشاورزی پایدار (حداقل استفاده از نهاده‌های شیمیایی و عملیات کشاورزی) بیشتر از کشاورزی رایج (استفاده متداول از نهاده‌های شیمیایی و عملیات کشاورزی) است (Perez-Velazquez et al., 2011; Cortet et al., 2002).

تنوع گونه‌ای کنه‌های شکارگر زیراسته پیش استیگمایان در ایران به طور محدود مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است (Khalilmanesh, 1973). خلیل منش (Khalilmanesh, 1973) گونه‌ی *Zetzellia mali* (Ewing) (Acari: Stigmaeidae) را که از نظر شکارگری دارای اهمیت است، گزارش کرد. استوان و کمالی (Ostovan & Kamali, 1995) گونه‌های *Cyta latirostris* Hermann و *Biscirus silvaticus* Kramer را از باغ‌های میوه شهرستان مشهد گزارش کردند. کافی (Kafi, 2006) تنوع گونه‌ای کنه‌های شکارگر خانواده Cunaxidae را در تهران بررسی کرد و ۱۴ گونه را از این خانواده گزارش نمود. صبوری و همکاران (Saboori et al., 2007) در کتاب کنه‌های ایران به معرفی گونه‌های شکارگر بالاخانواده‌ای *Erythraeoidea* و *Trombidioidea* (Ueckermann پرداخته‌اند. اوکرمن و همکاران (Trombidioidea

جدول ۱- مختصات جغرافیایی مناطق نمونه‌برداری کنه‌های شکارگر بالاخانواده‌های *Erythraeoidea*, *Bdelloidea*, *Raphignathoidea* در شهرستان‌های مشهد و طرقبه-شاندیز

Table 1- Geographical coordinates of sampling localities of prostigmata predatory mites of super families of *Raphignathoidea*, *Bdelloidea* and *Erythraeoidea* in Mashhad and Torghabe-Shandiz regions

	Mashhad	مشهد	Torghabe-Shandiz	طرقبه-شاندیز	Laeen	لائین	Torogh	طرق
عرض جغرافیایی								
Latitude	36° 12' 37"		36° 18' 40"		37° 07' 45"		36° 12' 37"	
طول جغرافیایی								
Longitude	59° 39' 36"		59° 22' 17"		59° 29' 56"		59° 39' 36"	
ارتفاع								
Altitude	1116		1301		957		998	

$$E = H / \ln(S) \quad (2)$$

در این معادله، H : مقدار شاخص شانون - وینر^۳ و S : تعداد گونه‌ها می‌باشد. شاخص یکنواختی بین صفر برای حداقل یکنواختی توزیع افراد بین گونه‌ها و یک برای حداقل یکنواختی توزیع متغیر است.

ج) شاخص تنوع گونه‌ای شانون - وینر (Southwood & Henderson, 2000): این شاخص در واقع ترکیبی از غنای گونه‌ای و یکنواختی است که به شرح زیر تعیین گردید:

$$H = -\sum p_i \times \ln p_i \quad (3)$$

در این معادله، H : مقدار شاخص شانون - وینر و p_i : فراوانی نسبی هر گونه در نمونه آم می‌باشد.

مقایسه داده‌های غنای گونه‌ای، تنوع زیستی و یکنواختی کنه‌های شکارگر در مناطق نمونه‌برداری با آزمون تجزیه واریانس یک طرفه One-way ANOVA انجام شد. در صورت معنی دار بودن اختلاف، میانگین‌ها با استفاده از آزمون حداقل معنی داری تفاوت فیشر Fisher's protected LSD test شدن (SAS Institute, 2003).

نتایج و بحث

تنوع گونه‌ای

در این بررسی، ۲۰ گونه از ۱۵ جنس و ۶ خانواده متعلق به بالاخانواده‌های Bdelloidea و Raphignathoidea از مناطق مختلف شهرستان‌های مشهد و طرقبه-شاندیز به شرح زیر جمع‌آوری و شناسایی شد.

شاخص‌های تنوع

نتایج نشان داد که شاخص شانون - وینر برای کنه‌های شکارگر در مناطق مختلف نمونه‌برداری شهرستان‌های مشهد و طرقبه-شاندیز از تفاوت معنی داری برخوردار بود ($F_{3,33} = 138.46$, $p \leq 0.01$). بیشترین مقدار این شاخص برای کنه‌های شکارگر، مربوط به ایستگاه لایین (0.02 ± 0.02) و کمترین مقدار آن مربوط به ایستگاه طرق لایین (0.06 ± 0.06) بود (شکل ۱).

دامنه تغییرات شاخص شانون - وینر از -0.5 و معمولاً بین $-1/5$ - $3/5$ متغیر است (Southwood & Henderson, 2000). در این بررسی دامنه تغییرات این شاخص بین $-1/92$ - $1/26$ بود که بیانگر پایین بودن میزان تنوع زیستی کنه‌های شکارگر در باغ‌های درختان میوه دانه‌دار مناطق مختلف مطالعه است.

نمونه‌برداری و شناسایی گونه‌ها

طی ۱۲ نوبت و در هر نوبت نمونه‌برداری در هریک از ایستگاه‌ها دو نمونه شامل حدود یک کیلوگرم اندام‌های هوایی درختان سیب، به و گلابی و یک کیلوگرم نمونه خاک سطحی از باغ‌های منتخب با ویژگی‌های اکولوژیکی و جغرافیایی متفاوت در فصول مختلف سال (Southwood & Henderson, 2000). نمونه‌های شاخ و برگ و خاک بعد از قرارگرفتن در کیسه‌های پلاستیکی مجزا و نصب برچسب به آزمایشگاه منتقل شدند. جهت جداسازی و تقسیک کنه‌ها، اندام‌های گیاهی در زیر استرئومیکروسکوپ بررسی و کنه‌ها با استفاده از قلم موی سه صفر برداشته شده و داخل ظروف شیشه‌ای حاوی الكل اتیلیک ۷۵ درصد ریخته شدند. نمونه‌های خاک به مدت ۲۴ ساعت در قیف برلیز قرار داده شدند و بدین وسیله کنه‌های شکارگر آن‌ها استخراج گردیدند (Krantz & Walter, 2009).

نمونه‌ها پس از جداسازی، با استفاده از لاکتوفیل شفاف‌سازی شده و از آن‌ها اسلامیدهای میکروسکوپی دائمی تهیه گردید. در تشخیص نمونه‌ها از منابع مختلف داخلی و خارجی (Krantz & Walter, 2009; Ueckermann et al., 2007; Saboori et al., 2007) استفاده گردید. شناسایی تمامی نمونه‌های این تحقیق توسط متخصصان از جمله دکتر اوکرمن از آفریقا جنوبی، دکتر فرجی از هلند و دکتر صبوری تأیید شدند.

محاسبه شاخص‌های تنوع زیستی کنه‌های شکارگر

در پایان دوره نمونه‌برداری و پس از شناسایی نمونه‌ها، فراوانی نسبی هر گونه از کنه‌های شکارگر از تقسیم فراوانی کل هر گونه بر فراوانی کل کنه‌های جمع‌آوری شده در هر ایستگاه مشخص شد و با توجه به تعداد گونه‌ها و فراوانی نسبی آن‌ها، غنای گونه‌ای، تنوع زیستی و یکنواختی جامعه کنه‌های شکارگر در مناطق مطالعه با استفاده از فرمول‌های زیر محاسبه شدند:

(الف) شاخص مارگالف^۱ (Margalef, 1957)

$$R = S-1 / \ln(N) \quad (1)$$

در این شاخص که میان حضور انواع گونه‌های است، S : تعداد گونه‌ها و N : فراوانی تمام گونه‌ها می‌باشد.

(ب) شاخص یکنواختی^۲ (Southwood & Henderson,

2000)، نحوه پراکنش و توزیع جمعیت گونه‌ها را نشان می‌دهد. هرچه توزیع گونه‌ها یکنواخت‌تر باشد میزان پایداری و ثبات بیشتر است (Barnes et al., 1998).

برای محاسبه شاخص یکنواختی از فرمول معروف به پیلو (J) به شرح زیر استفاده شد:

1- Margalef Index

2- Evenness Index

جدول ۲- توزیع کنه‌های شکارگر بالاخانواده‌های Erythraeoidea، Bdelloidea و Raphignathoidea جمع‌آوری شده در ایستگاه‌های شهرستان مشهد و طرقه‌شاندیز

Table 2- Distribution of prostigmatic predatory mites of super families of Raphignathoidea, Bdelloidea and Erythraeoidea collected from fields in Mashhad and Torghabe-Shandiz regions

گونه Species	طرق Torogh	مشهد Mashhad	طرقه-شاندیز Torghabe-Shandiz	لائین Laeen
<i>Spinibdella cronini</i>			7 (37)**	
<i>Cyta latirostris</i>	2 (4)	3 (6)	3 (16)	10 (15)
<i>Bdellodes kazeruni</i>		1 (2)		1 (1.5)
<i>Bdellodes nr. muscorum</i>		1 (2)		
<i>Biscirus silvaticus</i>		2 (2)	1 (5)	7 (10)
<i>Cunaxa setirostris</i>	6 (12)			8 (12)
<i>Puleus nr. glebulentus*</i>	1 (2)			1 (1.5)
<i>Cunaxoides nr croceus</i>	1 (2)			
<i>Agistemus industans*</i>	1 (2)	10 (20)	1 (5)	
<i>Eustigmaeus anauniensis*</i>	10 (20)	25 (50)	7 (37)	25 (38.5)
<i>Stigmaeus elongatus</i>	27 (54)	5 (10)		2 (3)
<i>Ledermuelleriopsis zahiri</i>	2 (4)			
<i>Raphignathus zhaoi</i>		1 (2)		1 (1.5)
<i>Raphignathus giselae</i>				1 (1.5)
<i>Eupalopsellus nr. crotovallaris</i>		2 (4)		
<i>Erythraeus (Zaracarus) iranicus</i>				1 (1.5)
<i>Erythraeus (Z.) kurdistaniensis</i>				7 (11)
<i>Erythraeus garmsaricus</i>		1 (2)		
<i>Spinibdella</i> sp.				1 (1.5)
<i>Lupaeus</i> sp.				1 (1.5)

*: گونه‌ها برای اولین بار از ایران گزارش می‌گردند.

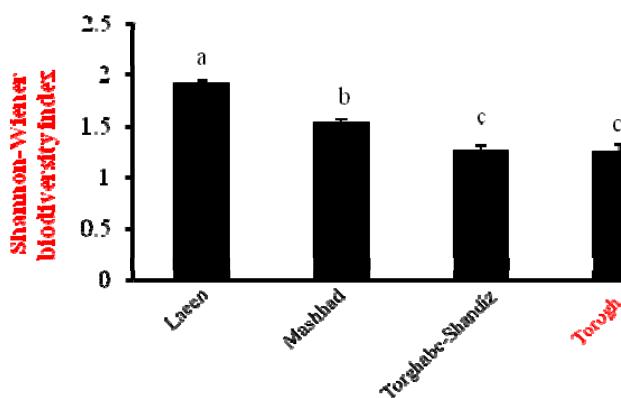
*: Species are reported from Iran for the first time.

**: فراوانی نسبی گونه‌ها (درصد) در هر مکان نمونه‌برداری

**: Species relative abundance (%) in each sampling site.

است. در هر توزیع مکانی یا زمانی که یک یا چند گونه در جامعه مورد نمونه‌برداری دارای چیرگی قابل ملاحظه‌ای باشند، مقدار شاخص تنوع زیستی پایین خواهد بود (Disney, 1999).

دلیل این وضعیت، احتمالاً فراوانی محسوس گونه‌های نظیر *Stigmaeus* و *Eustigmaeus anauniensis* (Canestrini, 1889) نسبت به سایر گونه‌ها و غالبیت آن‌ها *elongatus* (Berlese, 1886)

شکل ۱- تغییرات مقدار شاخص تنوع شانون-وینر کنه‌های شکارگر زیرراسته پیش استیگمایان باغ‌های میوه دانه‌دار شهرستان‌های مشهد و طرقه-شاندیز در سال ۱۳۸۸

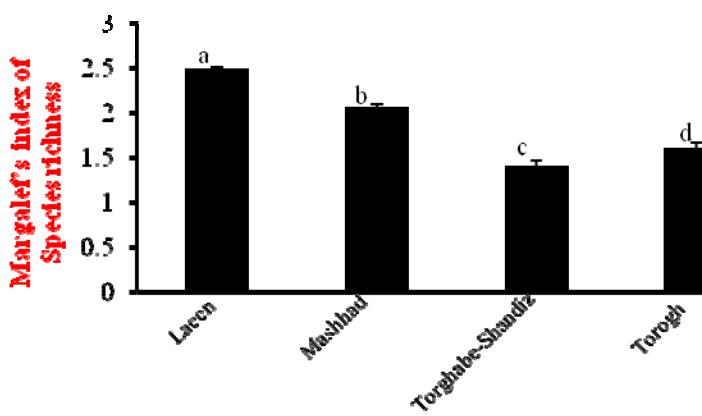
Fig. 1- Dynamics of Shannon-Wiener diversity index of prostigmatic predatory mites in pomefruit orchards of Mashhad and Torghabe-Shandiz regions during 2009

حروف غیر مشابه بیانگر تفاوت معنی‌دار بین اقسام اساس آزمون LSD در سطح احتمال یک درصد می‌باشد.

Columns with different letter showed significant differences at 0.01 probability level (One-way ANOVA, followed by LSD test).

شکارگر بیانگر تفاوت معنی‌دار بین مناطق مختلف نمونه‌برداری بود ($F_{3,33}=21.3$, $p\leq 0.01$). بیشترین مقدار این شاخص مربوط به طرقه‌شاندیز (0.79 ± 0.01) و کمترین آن برای طرق (0.65 ± 0.03) محاسبه شد (شکل ۳). در دو منطقه لایین و طرقه شاندیز توزیع جمعیت بین گونه‌های شکارگر نسبتاً یکنواخت بود، ولی در منطقه طرق با غالیت گونه *Stigmaeus elongatus* مقدار شاخص یکنواختی کمتر بود.

مقادیر شاخص غنای گونه‌ای مارگالف کنه‌های شکارگر در شکل ۲ نشان داده شده است. نتایج مبین آن است که از نظر شاخص غنای گونه‌ای کنه‌های شکارگر، تفاوت معنی‌داری بین مناطق وجود دارد ($F_{3,33}=136.23$, $p\leq 0.01$). بر این اساس، ایستگاه لایین بیشترین مقدار شاخص مارگالف (0.49 ± 0.02) و طرقه-شاندیز با (0.41 ± 0.05) کمترین مقدار این شاخص را داشت. مقایسه واریانس مقادیر مختلف شاخص یکنواختی کنه‌های

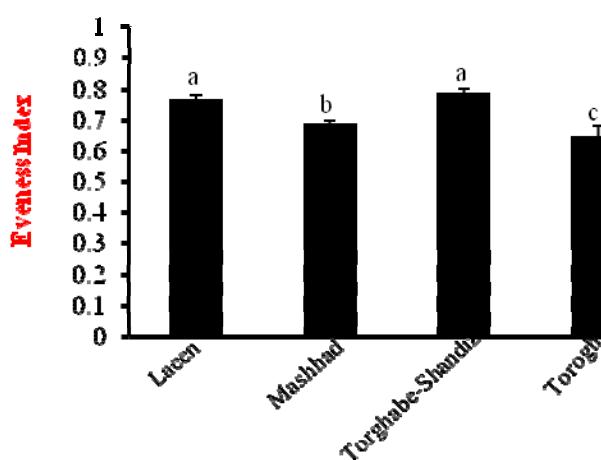

شکل ۲- تغییرات مقدار شاخص غنای گونه‌ای مارگالف کنه‌های شکارگر زیرراسته پرواستیگماتا باغ‌های میوه دانه‌دار شهرستان‌های مشهد و طرقه-شاندیز در سال ۱۳۸۸

Fig. 2- Dynamics of species richness of Margalef's index of prostigmatic predatory mites in pomefruit orchards of Mashhad and Torghabe-Shandiz regions during 2009

حروف غیرمشابه بیانگر تفاوت معنی‌دار بین این انداماتا بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال یک درصد می‌باشد.

Columns with different letter showed significant differences at 0.01 level (One-way ANOVA, followed by LSD test).

شکل ۳- تغییرات مقدار شاخص یکنواختی کنه‌های شکارگر زیرراسته پرواستیگماتا باغ‌های میوه دانه‌دار شهرستان‌های مشهد و طرقه-شاندیز در سال ۱۳۸۸

Fig. 3- Dynamics of evenness index of prostigmatic predatory mites in pomefruit orchards of Mashhad and Torghabe-Shandiz regions during 2009

حروف غیرمشابه بیانگر تفاوت معنی‌دار بین این انداماتا بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال یک درصد می‌باشد.

Columns with different letter showed significant differences at 0.01 probability level (One-way ANOVA, followed by LSD test).

شخم عمیق) بود.

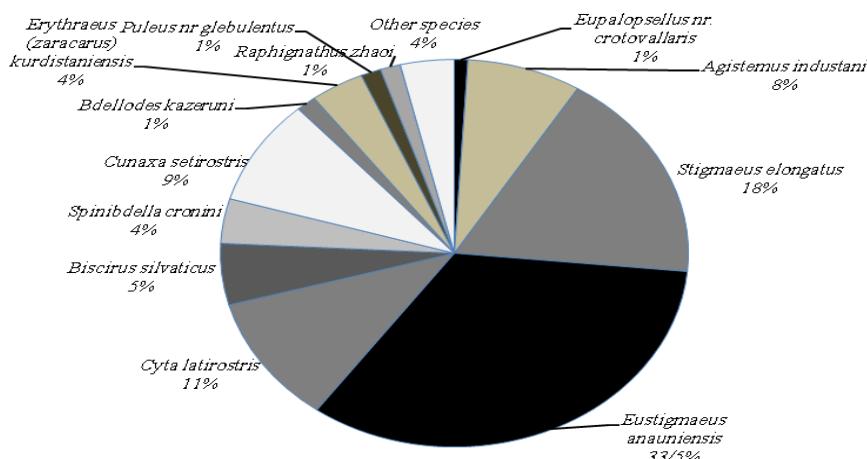
دلیل احتمالی بالاتر بودن شاخص‌های تنوع زیستی و فراوانی نسبی کنه‌های شکارگر در ایستگاه نمونه‌برداری لاین نسبت به سایر ایستگاه‌ها می‌تواند ناشی از این واقعیت باشد که نمونه‌برداری‌ها در منطقه لاین در باغ‌های انجام گرفت که در آن سال هیچ‌گونه آفت کشی برای کنترل آفات استفاده نشد. از دیگر عوامل موثر بر تفاوت مقادیر شاخص‌های تنوع زیستی کنه‌های شکارگر در مناطق مورد مطالعه، شرایط متفاوت اقلیمی بویژه دما و رطوبت نسبی می‌تواند باشد. برای مثال، در مطالعه‌ی لی و همکاران (Li et al., 2005) نیز نشان داده شد که تنوع زیستی و ترکیب کنه‌های آکاروئید (Acaroid) در سه محیط زیستی مختلف تفاوت معنی‌داری داشتند که دلیل آن تفاوت دمایی و رطوبتی زیستگاه‌ها بوده است.

تحقیقات کنه‌های شکارگر در ایران بیشتر جنبه فوستیک داشته و تنوع زیستی آن‌ها کمتر مورد توجه قرارگرفته است. جامعه‌ی کنه‌های شکارگر در باغ‌های میوه منتخب در شهرستان‌های مشهد و طرقبه-شاندیز از غنای گونه‌ای نسبتاً بالایی برخوردار بودند. هر چند که از نظر ساختار گونه‌ای، گونه‌ی غالباً تعداد گونه‌ها، شاخص یکنواختی، فراوانی و شاخص‌های تنوع زیستی در میان آن‌ها تفاوت‌هایی مشاهده گردید.

در بین ایستگاه‌های مورد مطالعه، لاین بالاترین و طرق کمترین مقادیر شاخص‌های تنوع زیستی را داشتند. وجود تفاوت در مقادیر شاخص‌های تنوع ممکن است از شرایط اقلیمی بویژه دما و رطوبت، میزان صرف نهاده‌های کشاورزی بویژه آفتکش‌ها ناشی شود که اثبات نقش هر کدام از این عوامل به مطالعات بیشتر نیاز دارد.

فراوانی نسبی گونه‌های کنه‌های شکارگر از بالاخانواده‌های نشان داده شده است. همانگونه که ملاحظه می‌شود کنه شکارگر غالب باغ‌های میوه دانه‌دار در شهرستان‌های مشهد و طرقبه-شاندیز گونه Eustigmaeus anauniensis با فراوانی نسبی ۳۳/۵ درصد بود. کنه‌های شکارگر از گونه‌های Cyta latirostris (Acari: Bdellidae), Stigmeus elongatus و Cunaxa setirostris (Acari: Cunaxidae) نیز به ترتیب با ۱۸ و ۹ درصد بیشترین فراوانی‌های نسبی بعدی را در باغ‌های میوه دانه‌دار شهرستان مشهد دارا بودند.

نتایج این بررسی بیانگر آن بود که مقادیر فراوانی نسبی، تنوع شانون-وینر و غنای گونه‌ای کنه‌های شکارگر در باغ‌های میوه دانه‌دار مناطق مختلف نمونه‌برداری از تفاوت معنی‌داری برخوردار بود. تاکنون عوامل مختلف مؤثر در تغییرات شاخص‌های تنوع زیستی و فراوانی نسبی کنه‌های شکارگر در زیستگاه‌های گوناگون گزارش شده‌اند (Cortet et al., 2002; Peverieri et al., 2009) (از جمله این عوامل پوشش گیاهی زیستگاه و نوع فعالیت‌های کشاورزی می‌باشد. به عنوان مثال، در مطالعه‌ی پرز-ولازکوئر و همکاران (Perez-Velazquez et al. 2011) تنوع زیستی و فراوانی نسبی کنه‌های شکارگر خاکزی راسته میان استیگمایان در زیستگاه‌هایی با پوشش گیاهی بیشتر و عملیات کشاورزی ارگانیک (عدم استفاده از مواد شیمیایی نظیر آفتکش‌ها و کودهای شیمیایی) به طور معنی‌داری بیشتر از زیستگاه‌هایی با پوشش گیاهی کمتر و عملیات کشاورزی رایج (استفاده از آفتکش‌ها و کود شیمیایی، عملیات خاکورزی و

شکل ۴- فراوانی نسبی کنه‌های شکارگر زیرراسته پیش استیگمایان باغ‌های میوه دانه‌دار شهرستان‌های مشهد و طرقبه-شاندیز در سال

۱۳۸۸

Fig. 4- Relative abundance of prostigmatic predatory mites in pomefruit orchards of Mashhad in Torghabe and Shandiz regions during 2009

بدین وسیله از آقایان دکتر اوکرمن (آفریقای جنوبی)، دکتر دن هیر (آمریکا)، دکتر فرجی (هلند) و دکتر صبوری (دانشگاه تهران) به خاطر شناسایی و تایید نمونه‌ها تشکر و قدردانی می‌گردد. این مطالعه قسمتی از پایان‌نامه نگارنده اول بوده که در دانشگاه فردوسی مشهد انجام گرفته است.

کاهش مصرف آفتکش‌ها، کاربرد آفتکش‌های انتخابی، تنوع بخشیدن به فلور بوم نظامهای زراعی می‌تواند به افزایش تنوع و حفاظت بیشتر از کنه‌های شکارگر منجر شود.

سیاستگذاری

منابع

- 1- Barnes, B.V., Zak, D.R., Denton, S.R., and Spurr, S.H. 1998. *Forest Ecology* (4th ed.). John Wiley and Sons, Inc., New York, 774 pp.
- 2-Cortet, J., Ronce, D., Poinsot-Balaguer, N., Beaufreton, C., Chabert, A., Viaux, P., and Fonseca, J. 2002. Impacts of different agricultural practices on the biodiversity of microarthropod communities in arable crop systems. *European Journal of Soil Biology* 38: 239-244.
- 3- Disney, R.H.L. 1999. Insect biodiversity and demise of alpha taxonomy. *Antenna* 23: 84-88.
- 4- Ghorbani, R. 2009. *Ecology*. Jihad Daneshgahi Mashhad Press, Mashhad, Iran 344 pp. (In Persian)
- 5- Kamali, K., Ostovan, H., and Atamehr, A. 2001. *A Catalogue of Mites and Ticks (Acari) of Iran*. Islamic Azad University Scientific Publication Center, Tehran. (In Persian with English Summary)
- 6-Khalilmanesh, B. 1973. Phytophagous mite fauna of Iran. *Applied Entomology and Phytopathology* 35: 30-38. (In Persian with English Summary)
- 7-Khanjani, M., and Haddad Irani-Nejad, K. 2006. *Injurious Mites of Agricultural Crops in Iran*. Publisher, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran 515 pp. (In Persian)
- 8-Kafi, F. 2006. Survey of species diversity of mites of Families of Cunaxidae and Pseudocheylidae at Malard Research Station. MSc Thesis, Islamic Azad University, Scientific and Research Branch, Tehran, Iran. (In Persian with English Summary)
- 9-Krantz, G.W., and Walter, D.E. 2009. *A Manual of Acarology*. Third Edition, Texas Technology University Press, Texas, USA.
- 10-Jenkins, M., and Parker, A. 1998. Composition and diversity of woody vegetation in silvicultural openings of southern Indiana forests. *Forest Ecology and Management* 109: 57-74.
- 11-Li, C.P., He, J., Jiang, J., and Wang, H. 2005. Composition and diversity of acaroid mite community in different environments in Huainan City. *Biological Science Trends* 23 (6): 460-462.
- 12-Margalef, R. 1957. Diversidad de species en las comunidades naturales. *Publications del Instituto de Biología Aplicatae* 6: 59-72.
- 13-Morais R.M., Ott, R., Ott, A.P., and Redaelli, L.R. 2007. Spiders and predatory mites in the canopies of organically managed Montenegrina tangerine trees, in Montenegro County. *Neotropical Entomology* 36 (6): 939-48.
- 14-Nasiri Mahallati, M., Koocheki, A., Rezvani, P., and Beheshti, A. 2004. *Agroecology*. Ferdowsi University Press, Mashhad, Iran 460 pp. (In Persian)
- 15-Ostovan, H., and Kamali, K. 1995. Some snout mites (Acari: Bdellidae) from Iran and a key for their identification. *Journal Agricultural Science* 1(3,4): 29-43. (In Persian with English Summary)
- 16-Perez-Velazquez, D., Castano-Meneses, A., Callejas-Chavero, G.A., and Palacios-Vargas, J. 2011. Mesostigmatid mite (Acari: Mesostigmata) diversity and abundance in two sites in Pedregal de San Angel Ecological Reserve, Distrito Federal, Mexico. *Zoosymposia* 6: 255-259.
- 17-Peverieri G.S., Simoni, S., Goggioli, D., Liguori, M., and Castagnoli, M. 2009. Effects of variety and management practices on mite species diversity in Italian vineyards. *Bulletin of Insectology* 62(1): 53-60.
- 18-Pimentel, D., Wilson, C., McCullum, C., Huang, R., Dwen, T., Flack, J., Tran, Q., Saltman, T., and Cliff, B. 1997. Economic and environmental benefits of biodiversity. *Bioscience* 47: 747-570.
- 19-Price, P.W. 1997. *Insect Ecology*. John Wiley and Sons Inc. New York 874 pp.
- 20-Radjabi, G. 2008. *Insect Ecology*. Publisher, Agricultural Extension, Education and Research Organization, Tehran, Iran. (In Persian)
- 21-Rezaye-Nodeh, M., Afshari, A., Yazdanian, M., and Assadeh, G.H. 2012. Biodiversity of carabidae beetles (Coleoptera: Carabidae) in agroecosystems of Azadshahr region, Golestan province, Northern Iran. *Agroecology* 3(3): 347-357. (In Persian with English Summary)
- 22-SAS Institute 2003. *SAS/STAT User's Guide, Version 9.1*. Cary: SAS Institute, NC, USA.
- 23-Saboori, A., Hosseini, M., and Asadi, M. 2007. *Acari of Iran*. Publisher, Tehran University, Tehran, Iran 286 pp. (In

Persian)

- 24-Southwood, T.R.E., and Henderson, P.A. 2000. Ecological Methods. Chapman and Hall, New York.
- 25-Ueckermann, E.A., Rastegar, J., Saboori, A., and Ostovan, H. 2007. Some mites of the superfamily Bdelloidea (Acarri: Prostigmata) of Karaj (Iran), with description of *Bdellodes kazeruni*. *Acarologia* 7(3-4): 127-138.
- 26-Wu, D., Zhang, B., and Chen, P. 2005. Characteristics of soil mite community structures in the mid-west plain, Jilin Province. *Acta Zoologica Sinica* 51(3): 401-412.